

Όσιος Σάββας Ο Νέος Ο εν Καλύμνω (2024)

21 Απριλίου 2024

[Περισσότερες πληροφορίες πατήστε εδώ...](#)

Βιογραφία

21 Απριλίου ...

Όσιος Σάββας Ο Νέος Ο εν Καλύμνω ...

Σάββα τοις πάλαι αμιλληθείς Αγίοις ,
Συν τούτοις δεδόξασαι θαύμασι πλείστοις ...

Ο Θεόφρων Πατήρ ημών Σάββας Ο νέος ο εν Καλύμνω γεννήθηκε το 1862 μ.Χ. στην Ηρακλείτσα ,
αναφέρεται και η Γάνου χώρα της περιφέρειας Αβδίμ της Ανατολικής Θράκης ,

από πτωχούς γονείς τον Κωνσταντίνο , που ασκούσε το επάγγελμα του μικροπωλητή και τη
Σμαραγδή ...

Ήταν μοναχοπαίδι και κατά το βάπτισμα έλαβε το όνομα Βασίλειος , από μικρή ηλικία ήταν
Πιστός και Ευσεβής , αλλά και ένθερμος εραστής της Αγγελικής Μοναχικής ζωής ,

αφού τελείωσε τα εγκύκλια μαθήματα και φύλαξε τον εαυτό Του καθαρό , δεν συνέχισε τις
σπουδές Του στο γυμνάσιο , Ο Βασίλειος δεν είχε διάθεση περαιτέρω μορφώσεως ...

Οι γονείς Του άνοιξαν ένα μικρό κατάστημα , άγοντας το δωδέκατο έτος της ηλικίας Του
διαπίστωνε ότι το επάγγελμα που ασκούσε δεν ήταν στη φύση Του , αποφάσισε να προχωρήσει στο
πέλαγος της Χάριτος Του Θεού ,

ήθελε να ζήσει για Τον Χριστό και μόνο , η μητέρα Του μόλις πληροφορήθηκε τους πόθους Του
είπε , αν το κάνεις αυτό θα πεθάνω ...

Η έλξη Του Θεού είναι Ισχυρότατη όπως και η κλίση Του , μία ημέρα ιστορική αλλά και λαμπρή
έβαλε το κλειδί του καταστήματος κάτω από μία πέτρα ,

κατέβηκε στο λιμάνι για να πραγματοποιήσει την απόφασή Του , κατευθύνεται προς το περιβόλι

Της Παναγίας στο Άγιον Όρος ...

Εγκαταβιώνει στη Σκήτη Της Αγίας Άννης όπου και απολαμβάνει τους πρώτους καρπούς των ιερών πόθων Του , κατά άλλη μαρτυρία πρώτα πήγε στα Ιεροσόλυμα σε σκήτη δέχθηκε το βάρος της Μοναστικής δοκιμασίας επί δώδεκα έτη ,

κατά άλλους επί έξη χρόνια και ασκήθηκε στο έργο της Αγιογραφίας και της βυζαντινής μουσικής ...

Μετά από Προσευχή παίρνει την απόφαση να πάει στα Ιεροσόλυμα , επισκεπτόμενος τους γονείς Του αναγνωρίζεται από κάποιο σημάδι του μετώπου Του ,

ο πειρασμός θερμαίνεται και πάλι , εμπόδια δημιουργεί η μητέρα Του ...

Με την βοήθεια πλουσίου ανδρογύνου πηγαίνει στους Αγίους Τόπους στα Ιεροσόλυμα , αναφέρεται το 1887 μ.Χ. σε έγγραφο του Αρχιγραμματέως του Πατριαρχείου , αφού Προσκύνησε με δέος και Ευλάβεια τους Αγίους Τόπους ,

εισέρχεται στην Ιστορική Μονή του Χοτζεβά και γίνεται Αδελφός αυτής ...

Μετά από τριετή Ενάρετο και Οσιακό Βίο στη Μονή κείρεται το 1890 μ.Χ. Μοναχός ,

Οπλισμένος με την Χάρη και θωρακισμένος με την αήττητη πανοπλία του Αγγελικού σχήματος το 1894 μ.Χ. αποστέλλεται από τον Καθηγούμενο της Μονής στο Άγιον Όρος για να Ασκηθεί στην Ιερά Σκήτη της Αγίας Άννης ...

Υπό την καθοδήγηση του αιμνήστου Αρχιμανδρίτου Ανθίμου στην Αγιογραφία , επιστρέφει μετά από τρία έτη στην Ιερά Μονή Χοτζεβά

και το 1902 μ.Χ. προχειρίζεται σε Διάκονο και το επόμενο έτος σε Πρεσβύτερο ...

Διατελεί το 1906 μ.Χ. Εφημέριος της Θεολογικής Σχολής του Τιμίου Σταυρού , όπου γνωρίζεται με τον Χρυσόστομο Παπαδόπουλο ,

τον μετέπειτα καθηγητή του Πανεπιστημίου και Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος ...

Ο Αρχιεπίσκοπος πριν ακόμα Κοιμηθεί και αναγνωρισθεί η Αγιότητά Του έλεγε στον Καλύμνιο φίλο του Γεράσιμο Ζερβό ,

να ξέρεις Γεράσιμε ότι Ο Πατήρ Σάββας είναι Άγιος Άνθρωπος ...

Το 1907 μ.Χ. επανέρχεται στην Ιερά Μονή Χοτζεβά και ασχολείται παράλληλα προς την έντονη Πνευματική ενάσκηση Του , με το Ευλογημένο εργόχειρο της Αγιογραφίας ,

Το 1916 μ.Χ. ύστερα από είκοσι έξη χρόνια παραμονής στους Αγίους Τόπους επέστρεψε στην Ελλάδα ...

Σφραγίζει μια Ασκητική ζωή πλήρη Πνευματικής καρποφορίας , έφυγε από την έρημο του Ιορδάνου όπου ζούσε ως υψιπέτης αετός , τρεφόμενος ως πτηνό με μια κουταλιά βρεγμένο σιτάρι την ημέρα και νερό από τον ποταμό ,

οι Άραβες πολεμούσαν τον Ευλογημένο ερημικό Βίο Του Σάββα ...

Ευρισκόμενος στην Ελλάδα αναζητεί νέα γη Ασκήσεως , μετέβη στη Νήσο Πάτμο , παραμένει εκεί δύο έτη , πηγαίνει στο Άγιον Όρος ,

κατέρχεται στην Αθήνα και στην Αίγινα , μετέβη στο Ξερονήσι Παραμπόλα και στην Ύδρα ...

Στην Αθήνα συναντά υποτακτικό Του Αγίου Νεκταρίου , ο οποίος Τον πληροφορεί ότι Τον αναζητεί , πηγαίνει στην Αίγινα όπου Διακονεί Τον Άγιο Νεκτάριο μέχρι Την Κοίμηση Του ,

η συγκαταβίωση Του συνέβαλε πολύ στην περαιτέρω Πνευματική πρόοδο Του Σάββα ...

Γνώρισε την αυστηρά Άσκηση Του Αγίου Νεκταρίου , τους πολέμους των μικρών ανθρώπων , αλλά και την αναμφισβήτητη Αρετή Του , την παροιμιώδη Ταπείνωση και απλότητα Του , είδε την Θεία Κοίμηση Του ,

η οποία βεβαίωσε την ευαρέσκεια προς Αυτόν Του Πανάγαθου Θεού με τα έκδηλα σημεία Του Αγίου Μύρου και Της Ευωδίας , αλλά κυρίως Της Θαυματουργικής Χάριτος ...

Στην Αίγινα παραμένει μέχρι το 1926 μ.Χ. , αναχωρεί για την Αθήνα διότι στη Μονή προσέρχεται πολύς κόσμος και ο θόρυβος Τον κουράζει , συναντά τον Γεράσιμο Ζερβό ,

ο οποίος Τον φιλοξενεί στο σπίτι του και Τον πείθει να μεταβεί στην Κάλυμνο ...

Το 1926 μ.Χ. φθάνει στην Κάλυμνο όπου μετά από έρευνα - περιπλάνηση εγκαταβιώνει στην Ιερά Μονή Αγίων Πάντων , της οποίας τυγχάνει κτήτορας να είχε Ασκητεύσει και ο Ενάρετος και Διορατικός Ιερομόναχος π. Ιερόθεος Κουρούνης ,

Ο θεσπέσιος αυτός Λειτουργός Του Υψίστου προ της Κοιμήσεως του παρηγορώντας τις λυπημένες αδελφές είπε , μετ' ολίγον θα έλθει εδώ ανώτερος μου , επαληθεύθηκαν τα λόγια του ...

Ο Πατήρ Σάββας μετά την εγκατάσταση Του στην Ιερά Μονή Των Αγίων Πάντων , κτίζει με την βοήθεια του Γεράσιμου Ζερβού τα επάνω κελιά

και αρχίζει μία έντονη Πνευματική ζωή ...

Αγιογραφεί , Τελεί Τα Θεία Μυστήρια και Τις Ιερές Ακολουθίες , Εξομολογεί , Διδάσκει με το στόμα και το παράδειγμα Του ,

βοηθάει χήρες , ορφανά και φτωχούς , ζει με Ταπείνωση , Άσκηση και προσφορά ...

Το Αγγελικό παράδειγμα Του να ενθυμούνται με δάκρυα και συγκίνηση όσοι Τον γνώρισαν , θα επικαλούνται με Πίστη την Χάρη Του στις ποικίλες δοκιμασίες της ζωής τους ,

ήταν πρόθυμος όταν ζούσε , προθυμότετος και μετά Την Κοίμηση Του ...

Ήταν επιεικής και εύσπλαχνος στις αμαρτίες των άλλων , δεν ανεχόταν τη βλασφημία και την κατάκριση , αυτά πολύ Τον τάρασσαν ,

η σκληρή Άσκηση Του του χάρισε την Ευωδία του σώματος Του ...

Αυτή η Θεία Ευωδία θα εξέλθει και από το Μνήμα Του κατά την Εκταφή Του , όπως σε όλους Τους ανθρώπους Του Θεού ,

έτσι και από Τον Πατήρ Σάββα δεν έλλειψε ο σκόλοψ τη σαρκί , υπέφερε από προστάτη και σοβαρά κοιλιακή πάθηση , για τον προστάτη έκανε εγχείρηση και Θεραπεύτηκε ...

Ο Πατήρ Σάββας αγαπούσε όλους τους ανθρώπους και κατέβαλλε προσπάθεια για την Μετάνοια τους και επιστροφή τους στον Χριστό ,

Η αγάπη Του ήταν ειλικρινής και πηγαία , ήταν δε αφιλοχρήματος , ουδέποτε κρατούσε χρήματα ...

Από την Αγιογραφία και τα Μυστήρια ότι ελάμβανε τα έδινε στους πτωχούς , στις χήρες και τα ορφανά , η ζωή Του ήταν μία συνεχής κατάσταση Αγίας υπακοής , ενδεικτικό αυτού είναι και η υπακοή Του να δεχθεί κατά την περίοδο σοβαράς ασθένειας ,

Ο Μακάριος για κάθε Πνευματικό πρόβλημα ελάμβανε Άνωθεν την πληροφορία και έτσι βιάδιζε επί του ασφαλούς ...

Είχε πολλούς πειρασμούς και χάλασε πολλές παγίδες του διαβόλου , συγκεκριμένα μία Καθαρά Δευτέρα για να μην Τελέσει τις Ακολουθίες Του , Τον έκλεισε επί τρεις ημέρες στο κελί Του ,

ήταν χαριτωμένος και Ευλογημένος από Τον Κύριο , ήταν πράος , ανεξίκακος , άδολος , υπάκουος και πονετικός ...

Δόξασε Τον Άγγελο στη γη και τον άνθρωπο στους ουρανούς , ήταν Άγγελος και άνθρωπος και αντιστρόφως , κατά τον τρόπο αυτό εκπλήρωσε τις ημέρες της επί γης πορείας Του , μέχρι της 7ης Απριλίου 1948 μ.Χ. ,

όταν Παρέδωσε Ο Όσιος Σάββας την Αγία Του ψυχή στον Κύριο ...

Στο Τέλος της ζωής Του βρίσκεται σε άκρα περισυλλογή και Ιερά κατάνυξη , για τρεις ημέρες δεν δέχθηκε κανέναν , βρισκόταν πλέον στο στάδιο Της Ιεράς μεταστάσεώς Του ,

έδωσε τις τελευταίες συμβουλές και ζήτησε Την εν Χριστώ Αγάπη και Υπακοή ...

Όταν ο επιθανάτιος ρόγχος Τον κατέλαβε , ξαφνικά λαμβάνει δυνάμεις , ενώνει τα μικρά
Ευλογημένα χέρια Του και χειροκροτεί επανειλημμένα , ενώ από τα χείλη Του εξέρχονται οι
τελευταίες Ιερές φράσεις ,

Ο Κύριος , Ο Κύριος , Ο Κύριος , ήταν η Βεβαίωση της Θείας μεταφυσικής πορείας Του ...

Ήταν το κύκνειο άσμα της Θεοφιλούς ζωής Του , Την ώρα εκείνη λίγες μόνο Μοναχές περιβάλανε
μία Αγία Μορφή , έναν Θαυμάσιο Αγωνιστή της Πίστεως

και της Ευσεβείας , έναν οικιστή του Παραδείσου ...

Ο ουρανός γνώρισε την μετάσταση Του και Πανηγύριζε , η γη χάρισε στον ουρανό Τον Άγιο Αυτό
βλαστό Της και ο ουρανός αποδέχθηκε την Ιερά αυτή προσφορά ,

Είθε και εμείς μιμούμενοι κατά το δυνατόν , τις Αρετές Του Αγίου Σάββα Του νέου , Του
Θαυματουργού , αλλά και με τις Πρεσβείες Του να Αξιωθούμε Της Ουρανίου Βασιλείας ...

Μετά από δέκα έτη , στις 7 Απριλίου 1957 μ.Χ. , έγινε η Ανακομιδή των Αγίων και Χαριτόβρυτων
Λειψάνων Του ,

προ εξ άρχοντος του Μακαριστού Μητροπολίτου Λέρου , Καλύμνου και Αστυπάλαιας Κυρού
Ισιδώρου , ενώπιον πλήθους Λαού , ένα πυκνό νέφος Θείας Ευωδίας κάλυψε ολόκληρη την
περιοχή και το νέο για το Θεϊκό σημείο έκανε αμέσως τον γύρο του Νησιού ...

Το Ιερό Λείψανο Του Οσίου μεταφέρθηκε σε Λάρνακα , στο Παρεκκλήσι Του Αγίου Σάββα Του
Ηγιασμένου ,

Η Επίσημη Άγιο κατάταξη Του Οσίου Πατρός ημών Σάββα Του Νέου έγινε διά Πατριαρχικής
Συνοδικής Πράξεως της 19ης Φεβρουαρίου του 1992 μ.Χ.

Απολυτίκιο ...

Γόνος γέγονας Γάνου και χώρας Μέγα καύχημα νήσου Καλύμνου παμμακάριστε Σάββα , πατήρ
ημών και γαρ οδόν διελθών της ασκήσεως του ακροτάτου τέλους επέτυχες , Διό πρέσβευε Χριστώ
τω Θεώ σωθήναι τας ψυχάς ημών ...